

πῆρ ἐστὶν ὁ ἐμπνεύσας αὐτόν. Ὁ Βασίλειος Ἀΐρ, ὃν παραλλαλίζουσι πρὸς τὸν Οἰδῆ παῖδα τοῦ Σοφοκλέους, ἐξελέγη πρὸς μελοποίησιν ὑπὸ τοῦ κρατίστου συνθέτου. Ἐπ' αὐτοῦ πρό τινων ἐτῶν εἰργάσθη ὁ Βέρδης καὶ ἐμελοποίησε σκηνάς τινας, ἀλλὰ διέκοψε τὴν ἐργασίαν. Νῦν ἐπανελάθεν αὐτὴν καὶ ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ ἀποπερατώσαι αὐτήν, ἐλπίζεται δὲ ὅτι κατὰ τὸ προτεγὲς ἔτος τὸ νέον τοῦτο μελόδραμα ἐκτελεσθήσεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

— Ὁ James Darmesteter ἐποίησατο ἐν Παρισίοις νέαν μετάφρασιν τῆς Ζένδ-Αβέστα, μετὰ σημειώσεων ἱστορικῶν καὶ φιλολογικῶν. Περὶ τῆς μεταφράσεως ταύτης, ἥς ὁ πρῶτος τόμος ἐξεδόθη περιέχων τὴν Λεϊτουργίαν, πολλοὶ ἐγράφησαν κρίσεις ἐν αἷς καὶ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν σοφῶν» (Journal des Savants) τοῦ μηνὸς αὐγούστου ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους κ. Barthelemy Saint-Hilaire.

— Ἐν τῷ Φιλολογικῷ συνεδρίῳ τοῦ Μιλάνου μακρὰ καὶ σοβαρὰ ἐγένετο συζήτησις περὶ τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας, ἣν παρ' ἡμῶν οὐδεὶς σέβεται. Περὶ τούτου πλεῖστα ἐλήφθησαν ἀποφάσεις, ἐξασφαλίζουσαι τὴν πνευματικὴν ιδιοκτησίαν.

— Ἐν Παρισίοις ἐδημοσιεύθη φυλλάδιον ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Heimweh ἐπιγραφόμενον ἡ Τριπλὴ συμμαχία καὶ ἡ Ἀλσατία καὶ Λοθαριγγία (Triple alliance et Alsace-Lorraine) (τόμ. εἰς 12. σ. 138). Ὁ συγγραφεὺς ἐπισκοπεῖ τὴν τριπλὴν συμμαχίαν καθ' ὅσον αὕτη σχετίζεται πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαριγγίας καὶ ἐξετάζει ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην τὴν Γερμανίαν, Αὐστρίαν καὶ Ἰταλίαν, καταλήγει δὲ ἐκτιθέμενος, ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ, τὰ αἰσθημὰ καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ ὑπὸ γαλλικὴν ὄψιν.

## ΠΟΙΚΙΛΑ.

**Ἡγεμονίδες γεννηθεῖσαι κατὰ σεπτέμβριον.** — Ἰδοὺ ὁ κατάλογος τῶν ἡγεμονίδων ἡ πριγκηπισσῶν, ὅσαι ἐγεννήθησαν κατὰ σεπτέμβριον, μετὰ τῆς προσθήκης τῆς σημερινῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Σεπτεμβρίου 1, ἡ πριγκηπίσσα τοῦ Ἐδιμβούργου Ἀλεξάνδρα, ἡλικίας 14 ἐτῶν· σεπτ. 2 ἡ πριγκηπίσσα Φρειδερίκου Ἀλβέρτου τῆς Σαξωνίας, ἡλικίας 22· σεπτ. 3 ἡ βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος Ὀλγα, ἡλικίας 42, ἡ πριγκηπίσσα τῆς Σαξωνίας — Βαϊμάρης — Ἀλξενάχ Ὀλγα ἡλικίας 23 ἐτῶν, ἡ ἀρχιδούκισσα τῆς Τσκαῆνης Ἀσπιλος (Immaenlia) ἡλικίας 14 ἐτῶν· σεπτ. 4 ἡ πριγκηπίσσα Ἐρρίκου τοῦ ΚΖ' τοῦ Ρῶς, 28 ἐτῶν· σεπτ. 6 ἡ πριγκηπίσσα τοῦ Βαλδῆκ — Πυρμὸν Ἐλισάβετ (ἀδελφὴ τῆς δουκίσσης τοῦ Ἀλμπάνου), 19 ἐτῶν, ἡ βασίλισσα τῆς Βυρτεμβέργης Ὀλγα, 70 ἐτῶν· ἡ πριγκηπίσσα τοῦ Ρῶς Ἰδα, ἔτους· σεπτ. 7 ἡ βασίλισσα τῆς Δανίας, 75 ἐτῶν, ἡ ἀρχιδούκισσα τοῦ Αὐστρούλου Σωτήρης τῆς Τσκαῆνης, 24 ἐτῶν· σεπτ. 11 ἡ ἀρχιδούκισσα τοῦ Καρόλου Στεφάνου τῆς Αὐστρίας, 30 ἐτῶν· σεπτ. 12 ἡ ἡμφάντα τῆς Ἰσπανίας Μαρία δὲ Κὰς Μερσέδες, 12 ἐτῶν· σεπτ. 14 ἡ πριγκηπίσσα Φρειδερίκου Καρόλου τῆς Πρωσίας, 55 ἐτῶν· σεπτ. 15 ἡ ἀρχιδούκισσα τῆς Τσκαῆνης Καρολίνα, 23 ἐτῶν, ἡ ἀρχιδούκισσα τῆς Αὐστρίας Ἰσαβέλλα (ἀνεψιὰ τῆς ἀντιβασιλέως τῆς Ἰσπανίας), 4 ἐτῶν· σεπτ. 20 ἡ σύζυγος τοῦ μεγάλου δούκος Μιχαήλ, τῆς Ρωσίας, 53 ἐτῶν· σεπτ. 21 ἡ κόμισσα τῶν Παρισίων, 44 ἐτῶν, ἡ δούκισσα τοῦ Μεκλεμβούργου Σβερίνου Κεκίλια, 6 ἐτῶν· σεπτ. 22 ἡ πριγκηπίσσα τοῦ Σαουμβούργου Λίππε Βαθίλδη, 17 ἐτῶν· σεπτ. 26 ἡ πριγκηπίσσα τοῦ Ρῶς — Σλάτιτς — Καϊσχεριτζ, 1 ἐτῶν· σεπτ. 28 ἡ ἡμφάντα τῆς Ἰσπανίας Μαρία (θυγάτηρ τοῦ δούκος τῆς Σαβίλλης), 34 ἐτῶν, ἡ βασίλισσα τῆς Πορτογαλίας, 27 ἐτῶν· σεπτ. 29 ἡ πριγκηπίσσα τοῦ Σαουμβούργου — Λίππε (θεία τῆς δουκίσσης τοῦ Ἀλμπάνου), 65 ἐτῶν, ἡ δούκισσα τῆς Κουμβερλάνδης 39 καὶ ἡ πριγκηπίσσα τῆς Κουμβερλάνδης Ἀλεξάνδρα, 10 ἐτῶν.

**Σαρκοφάγον δένδρον.** — Περὶ γῆτης εὐρίσκειτο ἐν Μεξικῷ ἐπὶ βοτανικῇ ἀποστολῇ. Ἡμέραν τινὰ εἶδε μέλαν τι ἀντικείμενον ἐν τι τῶν ἄκρων τῶν δρέων Σιέρρα Μάδρε, τὰ λεπτὰ μέλη τοῦ ὁποίου, ἦσαν ἐστραμ-

μένα πρὸς τὰ κάτω. Τὰ μέλη ταῦτα εἶχον ὀρισιδῆ ὄψιν, κατὰ τινὰς δὲ στιγμὰς ὁλόκληρον τὸ δένδρον ἐφαίνετο συσπλεγμένον. Κατὰ τινὰ ἄλλην ἡμέραν εἶδε πτηνὸν κυκλοῦμενον περὶ αὐτὸ ἐπὶ τινὰ χρόνον καὶ εἶτα καθῆσαν ἐπὶ τῆς κορυφῆς· οἱ κλάδοι ἤρξαντο τότε νὰ κινῶνται καὶ νὰ στρέφονται πρὸς τὰ ἄνω· ἀφοῦ δὲ ἐστράφησαν περὶ τοῦ πτηνοῦ, ὅπερ ἤρξατο φωνεῖν, ἔσυραν αὐτὸ πρὸς τὰ κάτω μέχρις ὅτου ἐξηφανίσθη ἐκεῖνο ἐκ τῶν ὀμμάτων τοῦ παρατηρητοῦ. Ὁ βοτανικὸς ἐδοκίμασε ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ κρημνῶδες μέρος, ὡς εἶχε πράξει καὶ ἄλλοτε· ἀλλ' ὁ βράχος ἐφ' ὃ ἔβαινε χαλαρωθεὶς κατέπεσεν, κρημνισθέντος σὺν αὐτῷ καὶ αὐτοῦ, ὅστις ὅμως δὲν ἐβλάβη ποτὶς, ἀλλ' ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐν τῷ βράχῳ ὑπῆρχε κοίλωμα τι. Παρατηρήσας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ εἶδεν, ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ ὁλόκληρον σπῆλαιον καὶ ἡσθάνθη ρεῦμα καθαροῦ ἀέρος, πνέοντος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. Διανοίξας δὲ τὸ στόμιον αὐτοῦ, ὥστε νὰ δυνηθῇ νεισέλθῃ, εἶδε τὸ πεπισμένον σῶμα τοῦ πτηνοῦ, καταπίπτον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅπερ ἦτο κεκαλυμμένον ὑπὸ ὀστέων καὶ πτελῶν. Τὸ δένδρον δὲν εἶχεν ὕψος ἀνώτερον τῶν 20 ποδῶν, ἀλλὰ κατελάμβανε πολλὴν χῶρον. Ὁ κορμὸς αὐτοῦ ἦτο ὀγκωδέστατος καὶ τυλοῦδης, ἀπὸ τῆς κορυφῆς δὲ τοῦ κορμοῦ ὀλίγους πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους οἱ λεπτοὶ αὐτοῦ κλώνοι ἐστρέφοντο πρὸς τ' ἄνω καὶ τὰ κάτω, σχεδὸν ἐφαπτόμενοι τοῦ ἐδάφους διὰ τῶν ἄκρων αὐτῶν. Τοῦ βοτανικοῦ τομῆσαντος νὰ ἐγγίσῃ ἐλαφρῶς ἓνα τῶν κλώνων αὐτοῦ, ὅστος συνέφυγε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοσοῦτον, ὥστε διεσπῆσθη τὸ δέριμα, ὅταν βίβ ἀπέσυρεν αὐτήν. Τὸ δένδρον δὲν εἶχε φύλλα.

**Τεχνητὸς ἀγριάνθρωπος.** — Ἡ ἐφημερίς Χουπὰς περιγράφει τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν διαγωγὴν τεχνητοῦ ἀγρίου ἀνθρώπου, ὅστις ἐπεδείκνυτο ποτὲ ἐν εἰδῇ ἐκθέματος ἐν Κιανγκσέ. Ὁλόκληρον αὐτοῦ τὸ σῶμα ἦτο κεκαλυμμένον ὑπὸ τῆς δορᾶς κυνός, ἀντικαταστήσας τὸ ἴδιον αὐτοῦ δέριμα. Ἡ δύνατο οὕτως νὰ ἵσταται ὀρθός, νὰ προφέρῃ ἀνὰ ὀρθοῦς φωνάς, νὰ κάθηται, νὰ ἵσταται, νὰ προσκλίνει κατὰ τὸ σινικὸν σύστημα καὶ νὰ διάγῃ ἐν γένει ὡς ἀνθρώπινον ὄν. Πλήθῃ ἀπειρα συνέρρεον, πληρόνonta πρὸς θέαν αὐτοῦ. Ὁ διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας, πληροφορηθεὶς τὰ κατὰ τὸ ἔκθεμα τοῦτο, διέταξε νὰ προσαχθῇ αὐτῷ ὁ ἀγριάνθρωπος, ἐπὶ τῇ ἐμφάνεισιν τοῦ ὁποίου, προκαλέσαντος τρόμον ἅμα καὶ ἐκπληξιν, ὁ διοικητὴς ἠρώτησεν αὐτόν: «Εἶσαι ἀνθρώπινον ὄν»; Ὁ «ἀγριάνθρωπος» ἀπήντησε διὰ κατανεύσεως. «Δύνασαι νὰ γράψῃς»; Ἐκ δευτέρου κατένευσεν, ἀλλ' ὅταν ἐδόθη αὐτῷ μολυβδοκόνδυλον δὲν ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ αὐτό. Εἶτα ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τέφρα, ὁ δὲ «ἀγριάνθρωπος», κύψας, ἔγραψε πέντε χαρακτῆρας δηλοῦντας τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ — Σαντούγκ. Διὰ περαιτέρω ἐρωτήσεων ἀπεκάλυψεν εἶτα τὴν φυγὴν αὐτοῦ, τὴν προτέραν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰς φοβεράς βασάνους, εἰς ἃς εἶχεν ὑποβληθῇ. Ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ἐτιμωρήθη διὰ θανάτου ἀναμφιβόλως, διότι ὡμολόγησεν ὅτι μόνον εἰς ἐπέξῃ ἐκ πέντε, ὀρισταμένων τὰς σχετικὰς ἐγγειρήσεις. Ὁ καλούμενος Ταλιακοτισμοὺς (Taliacotion) εἶναι ἐγγειρήσις, γενομένη γνωστὴ εἰς τοὺς μὴ ἐπιστήμονας ἀναγνώστας διὰ τῶν ἐγκυκλοπαίδειων· τὸ ὄνομα τῆς ἐγγειρήσεως ταύτης προσέρχεται ἐκ τοῦ Ταλιακοτίου, ἰταλοῦ χειρουργοῦ τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος, ἔγκειται δ' αὕτη ἐν τῇ μεταθέσει δέρματος — ὡς ἐν τῷ σχηματισμῷ ρινὸς ἐκ τῆς μεμβράνης τοῦ μετώπου ἢ τοῦ βραχίονος, εἶναι δηλ. ἡ «ρινοπλαστικὴ ἐγγειρήσις». Ἐνῶ δὲν ὑπάρχει μαρτυρία ὅτι οἱ Σῖναι ἐξήσκαον ποτὲ τὴν τέχνην ταύτην ἐγίνωσκον ὅμως ὅτι τὸ πρόσφατον δέριμα ζῶον δύναται νὰ ἐπιτεθῇ καὶ ἐπικολληθῇ ἐπὶ ζῶου ἐκδερομένου ἐπὶ τούτῳ, πρὶν ἢ ἡ ἀνατομία καὶ χειρουργικὴ εἰσαχθῶσι πρὸς σπουδὴν ἢ σκεφθῶσιν ἐτι περὶ αὐτῶν ἐν Βοωνία.

Σκληρὰ εἶναι ἡ ἀφήγησις τεχνητῆς θηριωδίας, καθ' ἣν κατηρτίζοντο ἀνθρώπινα τέρατα, διὰ προσκολλήσεως π. χ. παιδὸς ἐπὶ σώματος ἀνθρώπου, στῆθος πρὸς στῆθος, σχηματιζομένου οὕτως ἐπιφύματος. Τοῦτο γίνεται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ δέρματος τῶν δύο εἰς τὴν βδελυρὰν ἐγγειρήσιν ὑποβαλλομένων προσώπων καὶ διὰ τῆς προσδέσεως εἶτα τῶν δύο τούτων τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἀποδαρμένα μέλη νὰ ἐφαπτῶνται ἀλλήλων μέχρις ὅτου συγκολληθῶσι, μεθ' ὃ ἀποβαίνουσιν ἐκθέματα πρὸς ἀργυρολογίαν.